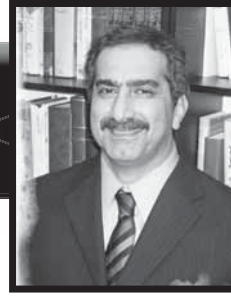

سرکوب حداکثری از سوی ارتجاع و حکومت‌های عقب‌مانده، خود را با پراکندگی نظری و دیدگاه‌های سیاسی مختلف رهبران کارگری تکمیل کرده است. آنجا که باید با حفظ اختلاف در نظر به اتحاد در عمل رسید، شعار اتحاد مبارزه پیروزی هنوز در وجه مقدماتی خود در جا میزند. از سوئی حکومتی چون جمهوری اسلامی، کلون کارگری خود را به نام خانه کارگر و تشکیلات اسلامی - دولتی به صحنه آورده و از سوی دیگر سرکوب حداکثری توان سازماندهی و عمومی کردن ایده تشکیلات را به عقب می‌راند. در این شرایط است که گوشه‌ای از رهبری کارگری خود را در هسته‌های مخفی و گروه‌های نیمه علنی - نیمه مخفی سازماندهی می‌کند. این بخش ثابت کرده‌اند که در فضائی این چنین نه میتوان مبارزه را رها کرد، چرا که برعکس مبارزات روشنفکری، تلاش کارگران با هستی اجتماعی و معیشتی آنها گره خورده و هر روز از صبح تا شام، مبارزه‌ای نوین در جریان است. از آنجا که استثمار و بهره‌کشی بطور روزانه اعمال می‌شود، لذا مقاومت نیز مستمراً حضور دارد. این بخش از کنشگران کارگری، سازماندهی مخفی، نیمه مخفی و نیمه علنی را برای فضای کنونی مناسب تشخیص داده و هرگز سنگر مبارزه را بدست عوامل سرمایه و زور سرکوب، وانمی‌گذارند.

از بزرگترین دست آورده‌ای مبارزاتی، جامعه شناسانه و تاریخی برای کارگران ایرانیان، یکی هم جدا شدن سازماندهی مبارزاتی بر طبق مطالبات و خواستگاه‌های طبقاتی است. این انفکاک سبب شده که تشکلات کارگری را خود اندیشه و رزاق کارگری هدایت کنند و خرده بورژوازی هم خود را در میان صفوف ناپایدار خود و تشکلات تابعه (چون اتحاد جمهوری خواهان) سازماندهی نماید. اکنون در صحنه داخل و خارج کشور عوامل سرمایه، چه روشنفکران خرده بورژوا و چه عوامل رسمی سرمایه خود را در تشکلات، همه هم با نام دموکراسی و ... جمع و جور کرده‌اند، در این میان، طبقه کارگر ایران، رها شده از نفوذ این اسبهای تراوی (نفوذهای سرمایه) دائمی و تاریخی در صفوف خود می‌رود تا به جهت برای خود شدن حرکت نماید.

بقیه در صفحه ۶۷

آنهاست و کاملاً بی دفاع! لیکن اقلیتی از طبقه کارگر در کشورهای مرکزی و پیش رفته، شاغل در صنایع و مراکز عظیم تولیدی و خدماتی هستند که بالطبع دارای اتحادیه و مصون از کلی خطراتی هستند که روزانه سرنوشت کارگران قبلی و بی حمایت را مورد تهدید قرار میدهد. اقلیت طبقه کارگر متشکل در اتحادیه‌های معروف و تثبیت شده، دارای زندگی جداگانه‌ای از سیل کارگران بی حمایت هستند. بخشی از این کارگران، همان اشرافیت کارگری

مجید پهلوان

تحلیل سیاسی

اوضاع کار در روز جهانی کارگر

را تشکیل می‌دهند که دائم در کنفرانس‌ها و مجامع رسمی از آنان سود می‌برند. هدف نیروی کار در دنیای شمال، متشکل شدن و سازماندهی آن بخش از اکثریت زحمتکش است که در یک فضای ناامن و دلهره آور روزگار می‌گذرانند. عدم امنیت کاری برای آنها به بی‌امنی روحی و روانی و خانواده‌گی تبدیل شده و در واقع اوضاع آنها، انعکاس از سراسیمگی بی‌برنامه‌گی و هرج و مرج این سیستم بهره‌کشی و بربریت نوین است. در کل و هنوز طبقه کارگر کشورهای پیش رفته صنعتی از خود حزب سیاسی ندارد و دوره دیده‌هایی آراء آنها را هر بار نصیب بخشی از بورژوازی می‌کند.

سراغ کارگران و زحمتکش‌ها در جهان جنوب که می‌رویم، با صحنه‌هایی مواجه می‌شویم که هر کشور اگرچه تابع ویژه‌گی‌ها خود هستند ولی در خطوطی مشخص، اشتراک سرنوشت دارند. عدم سازماندهی نیروی کار، ضایعه بی‌دریغی است که در کشورهای پیرامونی جریان دارد. عقب‌ماندگی اقتصادی، انعکاس خود را در سطح نازل سازمان دهی کارگری نشان داده است. در این کشورها، خفقان و سرکوب توان مبارزاتی زحمتکش‌ها را تحت الشعاع خود قرار داده است. پراکندگی عملی و مبارزاتی بواسطه

از پایان سلطه سرمایه بر کار که سخن به میان می‌آید، پرده را برای دیدن یک دنیای خالی از استثمار و بهره‌کشی ظالمانه بالا می‌زنیم. دنیائی که دیگر کسی تنها به علت داشتن سرمایه نمی‌تواند کسانی را به برده‌گی بکشاند و از دست رنج آنان استفاده نماید. این پنجه رو به شادی و صلح و زندگی انسانی اما که، اگر چه برای جوامعی نزدیک تر و دسترسی به آن امیدوارانه تر است ولی در جهان جنوب این امکان بالقوه، سالهای درازی راه در پیش دارد تا به واقعیتی تبدیل شود. جهان کار امروز به دو نیمه شمال و جنوب تقسیم شده است. سرمایه اگرچه کارکردی جهانی یافته و استثمار نیز مرزی نمی‌شناسد ولی توگویی که میان شرائط کار و زیستی کارگران دنیا تفاوت‌هایی چشم‌گیر بوجود آمده است. ابتدا در جهان شمال و کشورهای مرکزی سرمایه‌داری یک شکاف عظیم بین کارگران کارگاهها و مراکز کوچک کاری با صنایع عظیم وجود دارد. اکثریت کارگران در دنیای شمال را کارگران و زحمتکش‌ها بنگاه‌های کوچک و متوسط تشکیل می‌دهند که اغلب قراردادی هستند و رزومه کاری آنها به علت تغییر کار و شغل و کارفرما به چندین و چند صفحه میرسد! این انبوه کارگران در کشورهای شمال و پیش رفته، ابداً عضویت اتحادیه‌ای را دارا نیستند و چون موجی سهمگین، تابع جدر و مد حرکت سرمایه در بنگاه‌های مختلف و بی‌کاری‌ها قرار دارند. زندگی آنها متلاطم، چون اوضاع کار و معیشتی

روز جهانی کارگر، سالروز اعلام مجدد هستی مشترک زحمتکش‌ها جهانی است. روز جشن کارگران دنیا که نوید رهائی کار از قید سرمایه را گواهی میدهد. اول ماه مه برابر با یازدهم اردیبهشت ماه روزی است که کارگران دنیا در یک همبستگی و وابستگی بین‌المللی، به هم سرنوشتی خود گواهی میدهند. اردوی کار جهانی با امید برقراری صلح و همزیستی بین‌المللی، پرچم نفی استثمار فرد از فرد را بر بلندای سرنوشت خود بر می‌افرازد. ایران نیز چون سایر کشورها دارای تاریخی سراسر خفقان و سرکوب علیه زحمتکش‌ها خود دارد. در تاریخ معاصر میتوان از سرکوب و وحشیانه کارگران نفت پالایشگاه آبادان توسط پلیس جنوب و به دستور انگلیسی‌ها و یا به گلوله بستن کارگران جهان چیت (در تظاهرات مسالمت‌آمیز ۱۳۵۲) و تیرباران کارگران معدن خاتون آباد بدست پاسداران جمهوری اسلامی را نام برد. اول ماه مه توافقی است بین‌المللی از سوی طبقه کارگر جهانی برای گشودن پنجره‌ای رو به آینده‌ای خالی از استثمار. این روز می‌تواند سالروز مبارزه قهرمانانه کارگران شیکاگو و یا زنان کارگر نیویورکی باشد. این روز می‌تواند، روز یادآوری کارگران ایرانی به مسئولیت خطیر خود در قبال جنبش آزادی خواهانه ایرانیان باشد و انتظار به فعل درآمدن شکفتن تشکیلات سراسری آنها. روز اول ماه مه، روز جشن کارگران دنیاست و روز تهیه ادعای آنان علیه بربریت موجود.

قیمت آگهی شده کمپانی‌های دیگر را می‌شکنیم

Computer Backup & Format - Re-Install Windows - Repair & Upgrade All Kind of Pc's

Adventure P4 Dual 2 Core 1.6G

Intel Core2 Dual E2140 1.6
Asrock D667 Intel Mother-Board
2 GIG DDR2 RAM
225 MB Ram Video O/B
160GIG HD
20X DVD Burner
Lan/Sound O/B
KeyBoard & Mouse
ATX 350W Power

19" LCD Monitor \$155

\$299

Econo Intel P4 2800

Asrock 800 Intel MotherBoard
1 GIG DDR2 RAM
64/128 MB Ram
Video O/B
160GIG HD
20X DVD Burner
Lan/Sound O/B
KeyBoard & Mouse
ATX 350W Power

22" LCD Monitor \$205

\$199

Power House AMD/Intel Quad Core

2 GIG DDR2 RAM
256 MB Ram Video O/B
320 GIG HD
20X DVD Burner
Lan/Sound O/B
KeyBoard & Mouse
ATX 350W Power

20" LCD Monitor \$190

\$449

نمایندگی مجاز

بایش از ۵۰ کانال فارسی زبان

Mother Boards
CPU/DVD's
VideoCards &
Hard Drive's
LCD/ Flash Drive

Install Network Wired / Wireless Router / Access points etc....

Notebook From **\$249**

StarTech Computers

6126 Yonge St
North York, ONT M2M 3W7

416.512-1010

لوحه مطالبات عمومی خود قرار دهیم. این مطالبات عمومی در جلوی خود، خواسته‌های حیاتی کارگران اعم از استقلال طبقاتی، تشکیلاتی و رفاه را دارد که ایران آزاد نمی‌شود، مگر بدست کارگران آن.

بیکاری، گرانی، تورم زحمتکشسان ایران را در این سالروز جشن کارگران عاصی کرده است. اخراج‌های کارگری به ۴۹ درصد افزایش از سال گذشته رسیده است. در این حال حداقل دستمزد کارگری را ۳۰۰ هزار تومان تعیین کرده‌اند! در حالیکه نمایندگان مجلس اسلامی، خط فقر را ۸۰۰ هزار تومان درآمد معین می‌کنند، دولت سرمایه‌داران ۳۰۴ هزار تومان را هزینه زندگی یک خانواده میداند. کرایه خانه که در اسلام شهر از ۴۰۰ هزار تومان و کرایه اتاق از ۲۰۰ هزار تومان در بیغوله‌های حاشیه شهرهای کمتر نیست، دولت سرمایه‌داران با عمامه، گرسنگی و مرگ تدریجی را برای زحمتکشسان رقم می‌زنند. جمهوری اسلامی که برای خوشایند چینی‌ها درهای مملکت را بروی بنجل‌های آنان باز کرده، سبب شده که هزاران مرکز تولیدی خرد و کلان تعطیل شوند. لابی‌های شرکت‌های وارداتی اعم از خصوصی و دولتی سراسر صحن مجلس اسلامی را از آن خود کرده‌اند و در این میان توگوئی که سیاست نئولیبرال امپریالیستی در مورد زدن یارانه‌ها، خصوصی سازی و تقلیل خدمات به طور کامل توسط حکومت کاملاً اسلامی اجرا می‌شود! فقر و نگون بختی کارگران ایران توگوئی که راهی جز تعرض و ترک سیاست دفاعی برای آنها باقی نگذاشته است. هرج و مرج در تولید، دولت و اقتصاد ایران، اثر خود را در ناامنی اجتماعی و مرگ تدریجی زحمتکشسان باقی گذارده است. بدین روی سیاست، تشکل و تعرض می‌رود تا به واقعیتی بدل شود. این مهم مادیت نمی‌یابد جز پیش برد امر سازماندهی طبقه که به محور تلاش‌ها بدل شده است.

روز کارگر بر شما مبارک

و سیاسی اتحاد شوروی بود، جنبش را دو دستی تقدیم اسلام سیاسی ضد کارگر نمود و تنها اقلیتی از صفوف متشکل مبارزان کارگری، هنوز حفظ شوراها و کمیته‌های کارخانه را علیه اقدامات سرکوب‌گرایانه رژیم اسلامی تقویت کردند. کمیته‌های کارخانه و مهمترین شوراها کار (کنترل‌کننده خط تولید) در اولین یورش سازمان یافته صفوف چماق بدستان حالت دفاعی به خود گرفت. علیرغم دلآوری هزاران کارگر مبارز، اما که اغتشاش در تئوری و عمل و پراکنده‌گی در میان تشکل‌های کارگری عاقبت زیر فشار حداکثری سرکوب، آدم‌رانی، شکنجه و زندان، رفته رفته جای خود را به عوامل ارتجاع و شوراها‌ی اسلامی دارند. در این میان تجربه بزرگی برای جنبش کارگری تولید شد که نسل بعدی مبارزان در این حوزه باید حساب خود را با شکل سازماندهی آتی روشن سازند. به قول زنده‌یاد نظام، هنوز نمی‌دانیم که کمیته‌های کارخانه اهرم رهبری‌کننده تولید، مدیریت، توزیع هستند یا که شاخه یک سازمان سیاسی در میان کارگران! در حالی که دولت ارتجاعی به سرکوب مشغول بود، برخی بر حضور شوراها کنترل کارگری که رونوشت شوراها روسی و چینی در انقلاب آن دو کشور بودند، پای می‌فشرند، در عمل دیدیم که اگر جمهوری اسلامی، اکثر کارخانجات را هم همان روز بدست ما می‌سپرد، ابتدا قادر به تهیه مواد خام، مدیریت و توزیع نبودیم، چرا که حمایت دولت انقلابی را نداشتیم. امروز گویا بحث‌های جدید و متنوعی در گرفته و مهمترین آن دیدن جنبش کارگری به عنوان قطب قدرت مند زمینه‌سازی برای ایجاد فضای دموکراتیک، دولت مربوطه و جامعه مدنی مستقل از آن است. شعارهای مسخره و عوام فریب "مرگ بر امریکا" به توان مبارزاتی علیه ارتجاع داخلی و همبستگی با زحمتکشسان جهانی تغییر میابد. طبقه کارگر ایران به عنوان مهمترین رکن اقدامات دموکراتیک جنبش آزادی خواهانه باید قادر باشد تا با سازماندهی خود، چگونگی رفتن به سوی یک اعتصاب سراسری را فراهم سازد. این بحث هم اکنون خود را به عنوان شاخص بحث‌های روز نشان داده است. ما نشسته بر تجربه یکصدساله جنبش کارگران ایرانی و تاریخ مبارزات کارگری جهانی در دو قرن و نیم گذشته قادر خواهیم بود تا آزادی، جدائی دین و دولت و ایجاد فضائی دموکراتیک را سر

و سازمانهای مدنی - سیاسی آنها پشت سر آیت‌الله خمینی و حکومت دینی او، آخرین افتضاح سیاسی بود که عوامل سرمایه داخلی، شاغل در بنگاههای دست‌ساز هدایت شده از خارج بوجود آوردند! هم اکنون هم بازمانده همان بنگاههای تکه پاره قصد دارند تادر لوای شعار مردم سالاری دینی، جمهوری خواهی و دموکراسی طلبی و ... سناریوی کهنه خود را این بار به درون یک جنبش اجتماعی بزرگ برای آزادی سرایت دهند. تا آنجا که بر سازماندهی کارگران، زحمتکشسان مربوط می‌شود، افشاء این خزعبلات عقب مانده میتواند، بخشی از مبارزه نظری آنان علیه درهم‌آمیزی مجدد، خواسته‌های طبقاتی باشد. تشکلات کارگری امروز در ایران می‌روند تا خود را برای روزهایی که امکان حضور رسمی و به دور از سرکوب وجود دارد آماده نمایند. بدین منظور، سازماندهی مخفی برای هدایت گروههای نیمه علنی - نیمه مخفی ضروری به نظر می‌رسد. روزی است که باید برای عروج سازمانهای کارگری ایران به منزله یک قطب قدرت مند اجتماعی آماده شویم. برای این منظور، فائق آمدن به عوامل پراکنده‌گی، گویا از اولویت‌ها باشد. این پراکنده‌گی که خود انعکاس از اقتصاد عقب مانده ماست، اما که با حضور اندیشه ورزانه یک نسل از زحمتکشسان آگاه می‌تواند تغییر سمت و سو داده و در مخرج مشترک‌های فراوان گرد هم آیند.

مطلب را با ذکر خیری از تولد و اقدامات حزب کمونیست ایران آغاز کردیم. این حزب در تبیین مرحله تطور اقتصاد و اجتماع ایران ناتوان بود. دو نگاه در این حزب دائر بر یکی سوسیالیستی دیدن مرحله انقلاب ایران و دیگری دموکراتیک بودن طبیعت مبارزات علیه رژیم وقت خودی نشان داد، با توجه به اینکه برخی که صرفاً عامل سیاستهای روس‌ها بودند و نوجه‌های بی‌سواد آنها سبب شدند که بعدها شعار ابلهانه ضد امپریالیستی (علیه امریکا) را عمده کرده و باعث شدند تا بخشی از جنبش کارگری در شعارهای عوام فریبانه اسلام سیاسی آیت‌الله (مرگ بر امریکا) زمینه باخته و دستها را بالا برد! جنبش کارگری پس از هشتاد سال که از تولد اولین حزب کمونیست ایران می‌گذشت، بخشی که طرفدار و دنباله روشنی‌گرای

فارغ از اندیشه و حضور و زور ارتجاعی وابستگان به سرمایه، اکنون زحمتکشسان ایران می‌روند تا به عنوان یک قطب قدرت طبقاتی و مستقل خودی نشان دهند. تشکلات کارگری اگر چه زیر فشار سرکوب و خفقان دائم، به بالنده‌گی سریع نرسیده‌اند ولی همین جداسازی خط و خطوط و عمل مبارزاتی آنها از حضور جریانات مرفه و غیرکارگری نوید روزهای روشن تری را میدهد.

به لحاظ تاریخی، اولین حضور تشکلات سیاسی، کارگری و اصولاً سازماندهی مدرن سیاسی بر می‌گردد به حضور اولین حزب کمونیست ایران بحث‌های لزوم تشکلات اعم از کارگری تا موسسات دموکراتیک در جامعه مدنی مربوط به همان زمان است که در بحث‌های رهبری سوسیال دموکرات‌ها و بعداً اعضای حزب کمونیست ایران آغاز می‌شود. لزوم اتحادیه‌های کارگری، سازمانهای جوانان، زنان، دانش‌آموزان بحث تشکلات روستائی تا همبستگی و پیوستگی جهانی زحمتکشسان از جمله بحث‌های اوائل قرن بیستم در ایران است. صد و اندی سال از آن روزگار و نظرات امثال سلطان‌زاده‌ها گذشته است. یک سرمایه‌داری عظیم و پیرامونی به جای جامعه اغلب روستائی و اقتصاد زمین‌ارزشی ایران نشسته است. طبقه کارگر در سطح جهانی، تعریف خود را از عمل‌گران صرفاً در کارخانه‌ها به زحمتکشسان سراسری در دنیا داده است. تولیدکنندگان و خدمات‌چی‌ها، آموزگاران و مزدبگیران سراسری جای تعریف گنگ و ابتدائی را گرفته است. یک طبقه کارگر یدی و فکری هم اکنون حضور می‌یونی در ایران دارد. خبر خوش این است که ایده تشکل اکنون به نظریه مسلط بر جنبش علیه برده‌گی در ایران تبدیل شده است. کارگران و زحمتکشسان چه در عرصه عمل‌گراها و یا خدماتی‌ها اکنون طالب تشکل خود هستند و تمدنانه می‌خواهند که عوامل سرمایه با هر رنگ و شعاری هم سازمان خود راداشته باشند.

این جداسازی تمدنانه، اما که آسان به دست نیامد. ضربات عظیمی در طول تاریخ مبارزات معاصر طبقه کارگر ایران، این طبقه اجتماعی از راه و مسیر و مطالبات خود به دور کرده است. کشیدن بخشی از طبقه کارگر

Better Ideas ● ca

Web Design Web Hosting Graphic Design Photography

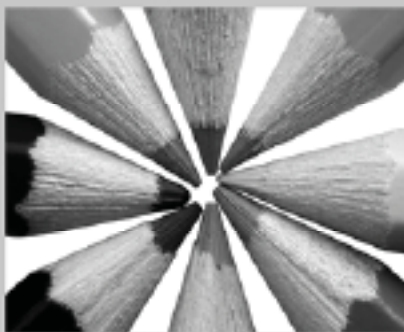
File Edit View History Bookmarks Tools Help

www.yourname.com

WWW

Web Design
Web Hosting
Catalog Design
Magazine Design
Photography
Networking
Virus Removal

طراحی وب سایت و میزبانی وب

طراحی وب سایت
میزبانی وب
طراحی کاتالوگ
طراحی مجلات
عکاسی مرفه‌ای
نصب شبکه کامپیوترهای شفصی و اداری
رفع هر گونه اشکال کامپیوتری

Xerox Tower
5650 Yonge Street, Suite 1500, Unit 65, Toronto, ON M2M 4G3

Tel: 647-808-5242
info@betterideas.ca
www.betterideas.ca